

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 269/2022
Гзп1 1/2022
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Јовановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Стамболић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости тестаментa, одлучујући о ревизији и захтеву тужене за преиспитивање правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2342/20 од 13.07.2021. године, у седници већа одржаној 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2342/2020 од 13.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2342/2020 од 13.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев тужене за преиспитивање правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2342/2020 од 13.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 363/2019 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке утврђено је да је ништав писмени тестамент пред сведоцима сада пок. ВВ, бив. из ..., сачињен 19.12.2013. године, који је проглашен на рочишту 05.05.2014. године пред Основним судом у Нишу у поступку расправљања заоставштине под бр. О 112/14. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу 136.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2342/20 од 13.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 363/2019 од 20.02.2020. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију сагласно одредбама члана 403. и 404. Закона о парничном

поступку због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, узимајући у обзир, врсту спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлога за усвајање тужбеног захтева нити тужена у ревизији пружа доказе о томе, због чега је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. став 5. ЗПП и нашао да ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Тужба ради поништаја тестаментa поднета је суду 23.01.2015. године, а у тужби је као вредност предмета спора означен износ од 10.000,00 динара.

Према новелираној одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд је испитао захтев тужене за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 423. ЗПП и нашао да захтев није дозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица, с обзиром да према члану 421. став 1. ЗПП, овај захтев може поднети само Републички јавни тужилац.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке, на основу члана 421. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић